

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง นกขมิ้นเหลืองอ่อน ๒

ครูเกศวลี มะลิโชติ

นกขมิ้นเหลืองอ่อน

ปักเอ๋ย ปักชิน

นกขมิ้น เรือเรือง เหลืองอ่อน

ถึงเวลา หากิน ก็บินจร

ครันสายัณห์ ผันร่อน มานอนรัง

ความเคยคุ้น สกุนา อุตสาหะ
ไม่เลยะละ พุ่มไม้ ที่ใจหวัง
เพราะพากเพียร ชอบที่ มีกำลัง
เป็นที่ตั้ง ตนรอด ตลอดเลย

บทอ่าน

เรื่องพากเพียรทำหน้าที่
หน้าที่ ๒๘๙-๒๙๐

บทอ่าน เรื่อง พากเพียรทำหน้าที่

เวลาแม่จะเตือนลูกให้ทำหน้าที่ แม่จะยกนิ้วชี้ขึ้น ลูกเห็น นิ้วชี้ก็จะนึกได้ว่าชี้ให้ทำหน้าที่นั่นเอง ในระยะที่ลูกยังเป็นเด็กเล็กๆ หน้าที่ของลูกก็ไม่มีอะไรมากนอกจากตั้งใจเรียนหนังสือ ขยันทำการบ้าน ตามที่ครูสั่ง ช่วยทำงานประจำที่บ้าน เช่น ทำที่นอนเมื่อตื่นนอนแล้ว จัดตู้เสื้อผ้าของลูกเอง ช่วยกวาดบ้านถูบ้าน ช่วยรดน้ำต้นไม้ ช่วยรับใช้ ในสิ่งที่พ่อแม่ใช้หรือมอบหมายให้ลูกทำ บางทีลูกก็ชอบเถลไถลไม่ทำ หน้าที่แม้กระทั่งการทากิจวัตรที่ควรทำ เช่น ตื่นนอนต้องอาบน้ำแปรง ฟัน แต่งตัวให้เรียบร้อย หรือกลับจากโรงเรียนแล้วเก็บกระเป๋าไว้ให้เป็น ที่ แล้วอาบน้ำแต่งตัวให้สะอาด สิ่งเหล่านี้แม่ก็ต้องคอยเตือนลูกอยู่เรื่อยๆ ในยามที่ลูกยังเล็กๆ อยู่ ถ้าลูกผลัดไม่ทำหน้าที่ไปบ้าง ก็ไม่ค่อย มีผลร้ายแรงอะไรนัก พ่อแม่ยอมให้อภัยลูกอยู่เสมอ และไม่เหน็ดเหนื่อยหน่าย ในการที่จะเตือนลูก

เมื่อลูกโตขึ้น เป็นผู้ใหญ่ขึ้นลูกจะเห็นว่าลูกมีหน้าที่เพิ่มขึ้น เหมือนที่พ่อแม่กำลัง “ทำหน้าที่” ของพ่อแม่อยู่ในเวลานี้ และจะไม่มีใคร คอยเตือนลูกนอกจากผู้ที่หวังดีต่อลูกจริงๆ เท่านั้น พ่อแม่มีหน้าที่ทั้งต่อ ครอบครัว ต่องานที่กำลังทำอยู่และต่อประเทศชาติ คนอื่นๆ ก็มีหน้าที่ กันทุกคน ไม่มีใครหลีกเลี่ยงหน้าที่ได้ ถ้าขึ้นหลักเลียงก็จะกลายเป็นคน

“เหลวไหล” ไม่เป็นที่เชื่อถือของใครๆ และจะเป็นผลร้ายต่องานของ ส่วนรวมด้วย เมื่อลูกโตขึ้นจะรู้สึกคำว่า “หน้าที่” นี้มีพลังหรือแรง ที่บีบบังคับลูกให้ต้องทำอะไร อยู่ตลอดเวลา ลูกจะต้องรีบตื่นแต่เช้า ลูกขึ้น “ทำหน้าที่” ใดๆ ที่ลูกอยากจะทำนอนบดขี้เกียจอยู่ถนัดๆ ลูก จะต้องเร่งทำอะไรให้ทันเวลาตามหน้าที่ ลูกจะต้องผินใจหาสิ่งที่ลูกไม่ เต็มใจทำอยู่บ่อยๆ บางทีลูกเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า อยากจะนอนพัก แต่คำว่า “หน้าที่” จะยังไม่ยอมให้ลูกพัก ลูกจะต้องพยายามทำต่อไป จนกว่าหน้าที่จะเสร็จเรียบร้อย

ลูกคงเคยได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์หรือดูข่าวจากทีวี ดำรวจ ออกตามจับผู้ร้ายจนต้องบาดเจ็บสาหัส นั่นก็เพราะตำรวจปฏิบัติตาม หน้าที่นั่นเอง ถึงบาดเจ็บเพียงไรเขาก็ยังภูมิใจว่าเขาได้ทำหน้าที่อย่างดี ที่สุดแล้ว บางทีลูกจะรู้สึกว่าการทำหน้าที่ของเรานั้นมีอุปสรรคหลาย อย่างมาขวางกั้น เราต้องแก้ปัญหา ฟันฝ่าอุปสรรคนั้นๆ บางทีเรา อาจจะถูกคนอื่นหัวเราะหรือพูดเหยียดหยาม ให้เราเสียกำลังใจ แต่เรา จะยอมท้อถอยไม่ได้ เราต้องทำหน้าที่ของเราต่อไปจนถึงที่สุด แม่เคย เขียนโคลงเรื่อง “หน้าที่” เอาไว้บทหนึ่ง ขอยกมาเขียนไว้ในที่นี้เพื่อลูก จะได้อ่านและเกิดกำลังใจขึ้นมาใหม่ หากลูกประสบปัญหาและอุปสรรค ต่างๆ อย่างที่แม่พูดไว้

เกิดมาหน้าทึน	ติดตัว
ซื่ออยู่ยงยัมหั่ว	อย่าท้อ
สิ่งเดียวที่ควรกลัว	คือบาป
ทำถูกถึงโลกล้อ	อย่าได้หวั่นไหว

ธนะปณีย์ นาคพรพรพ วรณศิลป์ในดวงใจ ภาษาไทยที่รัก

บทอ่าน

เรื่องพากเพียรทำหน้าที่

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เวลาแม่จะเตือนลูกให้ทำหน้าที่
แม่จะยกนิ้วชี้ขึ้น ลูกเห็นนิ้วชี้ก็จะนึกได้ว่า
ชี้ให้ทำหน้าที่นั่นเอง ในระยะที่ลูกยังเป็นเด็ก
เล็ก ๆ หน้าที่ของลูกก็ไม่มีอะไรมากนอกจาก
ตั้งใจเรียนหนังสือ ขยันทำการบ้านตามที่
ครูสั่ง ช่วยทำงานประจำที่บ้าน เช่น

ทำที่นอนเมื่อตื่นนอนแล้ว จัดตู้เสื้อผ้า
ของตัวเอง ช่วยกวาดบ้านถูบ้าน ช่วยรด
น้ำต้นไม้ ช่วยรับใช้ในสิ่งที่พ่อแม่ใช้หรือ
มอบหมายให้ลูกทำ บางที่ลูกก็ชอบ
เถลไถลไม่ทำหน้าที่แม่กระทั่ง
การทำกิจวัตรที่ควรทำ เช่น

ตื่นนอนต้องอาบน้ำแปรงฟัน
แต่งตัวให้เรียบร้อย หรือกลับจาก
โรงเรียนแล้วเก็บกระเป๋าไว้ให้เป็นที
แล้วอาบน้ำแต่งตัวให้สะอาด สิ่งเหล่านี้
แม้มันก็ต้องคอยเตือนลูกอยู่เรื่อย ๆ
ในยามที่ลูกยังเล็ก ๆ อยู่

ถ้าลูกเพลอไม่ทำหน้าที่ไปบ้าง
ก็ไม่ค่อยมีผลร้ายแรงอะไรนัก
พ่อแม่ยอมให้อภัยลูกอยู่เสมอ
และไม่เหนื่อยหน่าย
ในการที่จะเตือนลูก

เมื่อลูกโตขึ้น เป็นผู้ใหญ่ขึ้น ลูกจะเห็น
ว่าลูกมีหน้าที่เพิ่มขึ้น เหมือนที่พ่อแม่
กำลัง “ทำหน้าที่” ของพ่อแม่อยู่
ในเวลานี้ และจะไม่มีใครคอยเตือนลูก
นอกจากผู้ที่หวังดีต่อลูกจริง ๆ เท่านั้น

พ่อแม่มีหน้าที่ทั้งต่อครอบครัว ต่องาน
ที่กำลังทำอยู่และต่อประเทศชาติ คนอื่น ๆ
ก็มีหน้าที่กันทุกคน ไม่มีใครหลีกเลี่ยง
หน้าที่ได้ ถ้าขึ้นหลีกเลี่ยงก็จะกลายเป็นคน
“เหลวไหล” ไม่เป็นที่เชื่อถือของใคร ๆ
และจะเป็นผลร้ายต่องานของส่วนรวมด้วย

เมื่อลูกโตขึ้นจะรู้สึกคำว่า “หน้าที่”
นี้มีพลังหรือแรงที่บีบบังคับลูกให้ต้องทำ
อะไร ๆ อยู่ตลอดเวลา ลูกจะต้องรีบตื่น
แต่เช้า ลูกขึ้น “ทำหน้าที่” ทั้ง ๆ ที่ลูก
อยากจะนอนบิดขี้เกียจอยู่อีกนาน ๆ

ลูกจะต้องเร่งทำอะไรให้ทันเวลา
ตามหน้าที่ ลูกจะต้องฝืนใจทำสิ่งที่ลูกไม่เต็ม
ใจทำอยู่บ่อยๆ บางทีลูกเหนื่อยเหนื่อยเมื่อยล้า
อยากจะนอนพัก แต่คำว่า “หน้าที่” จะยัง
ไม่ยอมให้ลูกพัก ลูกจะต้องพยายามทำต่อไป
จนกว่าหน้าที่จะเสร็จเรียบร้อย

ลูกคงเคยได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์
หรือดูข่าวจากทีวี ตำรวจออกตามจับ
ผู้ร้ายจนต้องบาดเจ็บสาหัส นั่นก็เพราะ
ตำรวจปฏิบัติตามหน้าที่นั่นเอง
ถึงบาดเจ็บเพียงไรเขาก็ยังภูมิใจ
ว่าเขาได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดแล้ว

บางทีลูกจะรู้สึกว่าการทำหน้าที่
ของเรานั้นมีอุปสรรคหลายอย่าง
มาขวางกั้น เราต้องแก้ปัญหา ฟันฝ่า
อุปสรรคนั้น ๆ บางทีเราอาจจะถูกคนอื่น
หัวเราะหรือพูดเหยียดหยาม ให้เรา
เสียกำลังใจ แต่เราจะยอมท้อถอยไม่ได้

เราต้องทำหน้าที่ของเราต่อไปจนถึงที่สุด
แม่เคยเขียนโคลงเรื่อง “หน้าที่” เอาไว้
บทหนึ่ง ขอยกมาเขียนไว้ในที่นี้ เพื่อลูก
จะได้อ่านและเกิดกำลังใจขึ้นมาใหม่
หากลูกประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ
อย่างที่ผมพูดไว้

เกิดมาหน้าทีนั้น	ติดตัว
ชีพอยู่ยังยืมห้ว	อย่าท้อ
สิ่งเดียวที่ควรกลัว	คือบาป
ทำถูกถึงโลกล้อ	อย่าได้หวั่นไหว

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

วรรณศิลป์ในดวงใจ ภาษาไทยที่รัก

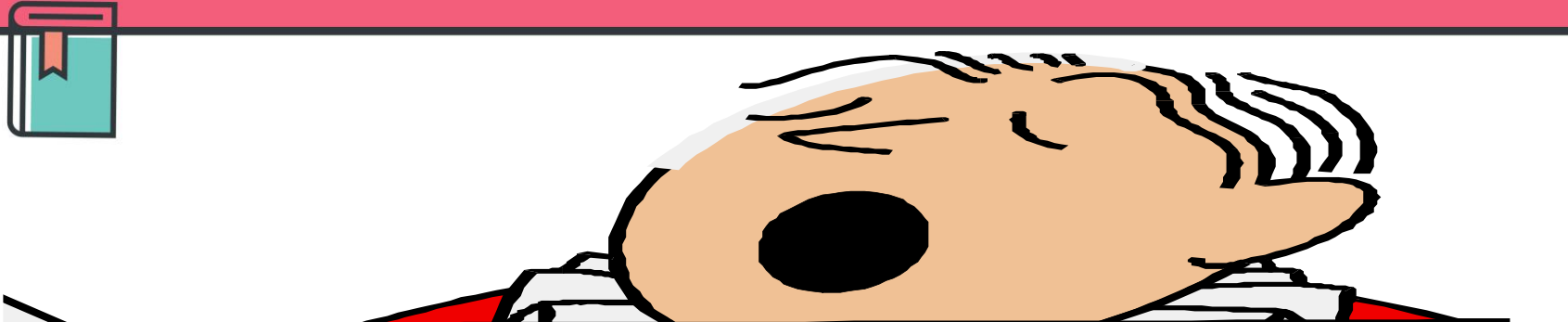

กิจกรรม

แบ่งกลุ่ม ร่วมอ่าน

ร่วมคิด ร่วมตอบคำถาม

ตอบคำถามจากบทอ่าน
เรื่อง พากเพียรทำหน้าที่

ใบงานที่ ๐๘

ตอบคำถามจากเรื่อง

คำชี้แจง อ่านเรื่องพากเพียรทำหน้าที่
แล้วเขียนตอบคำถาม

ใบงานที่ ๐๘
ตอบคำถามจากเรื่อง

คำชี้แจง อ่านเรื่องพากเพียรทำหน้าที่ แล้วเขียนตอบคำถาม

๑. หน้าที่ของเด็กคืออะไร

๒. เด็กๆ ช่วยทำงานบ้านอะไรได้บ้าง

๓. ทำไมพ่อแม่จึงให้อภัยลูกอยู่เสมอ

๔. ผู้เขียนสอนให้ลูกรู้จักความเพียรพยายามในเรื่องอะไร

๕. บทประพันธ์ตอนท้ายไม่ให้หวั่นไหวในเรื่องใด

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

๑. หน้าที่ของเด็กคืออะไร

เรียนหนังสือ ทำการบ้าน

๒. เด็ก ๆ ช่วยทำงานบ้านอะไรได้บ้าง

กวาดบ้าน ถูบ้าน รดน้ำต้นไม้

๓. ทำไมพ่อแม่จึงให้อภัยลูกอยู่เสมอ

พ่อแม่รักลูก

๔. ผู้เขียนสอนให้ลูกมีความเพียร
พยายามในเรื่องอะไร

การทำหน้าที่

๕. บทประพันธ์ตอนท้าย
ไม่ให้ห้วนไหวในเรื่องใด

การทำได้ ทำถูกต้อง

เพลงหน้าเด็ก

เด็กเอ๋ยเด็กดี

ต้องมีหน้าที่สิบอย่างด้วยกัน

เด็กเอ๋ยเด็กดี

ต้องมีหน้าที่สิบอย่างด้วยกัน

หนึ่งนับถือศาสนา สองรักษาธรรมเนียมมั่น

สามเชื้อพ่อแม่ครูอาจารย์
สี่วาจานั้นต้องสุภาพอ่อนหวาน

ห้ายึดมั่นกตัญญู
หกเป็นผู้รู้รักการงาน

เจ็ดต้องศึกษาให้เชี่ยวชาญ
ต้องมานะบากบั่นไม่เกียจไม่คร้าน

แปดรู้จักออมประหยัด
เก้าต้องซื้อสัตย์ตลอดกาล

น้ำใจนักกีฬากล้าหาญ
ให้เหมาะกับกาลสมัยชาติพัฒนา

สืบทำตนให้เป็นประโยชน์
รู้บาปบุญคุณโทษ สมบัติชาติต้องรักษา

เด็กสมัยชาติพัฒนา
จะเป็นเด็กที่พาชาติไทยเจริญ

เด็กเอ๋ยเด็กดี

ต้องมีหน้าที่สิบอย่างด้วยกัน

เด็กเอ๋ยเด็กดี

ต้องมีหน้าที่สิบอย่างด้วยกัน

